

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **N. N. D.**, zastoupeného JUDr. Karlem Krejzou, advokátem, se sídlem Ostrov, Masarykova 715, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 12. 2005, č. j. 59 Az 19/2005 – 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 9. 2005, č. j. OAM-1354/VL-20-05-2005. Rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 cit. zákona. V kasační stížnosti žalobce namítal, že správní orgán nepřezkoumal všechny důvody, které jej vedly k podání žádosti o azyl. Žalobce má zato, že správní orgán na podkladě ne zcela kompletně shromážděných důkazů nesprávně posoudil skutkový stav věci a vydal rozhodnutí, které žalobce považuje s ohledem na příslušná ustanovení zákona o azylu za nesprávné. Žalobce poukázal na skutečnost, že ze svého domovského státu byl nucen odejít z důvodu svízelné životní situace a obrátit se se žádostí o ochranu na Českou republiku. Žalobce žádá o to, aby v České republice dostal příležitost žít v bezpečí a za podmínek na které má právo každý člověk, což mu v jeho zemi původu nebylo umožněno. Rozhodnutí zůstat v ČR je motivováno také zdejší přítomností silné vietnamské komunity, která mu jistě může v mnohém pomoci tak, aby nebyl k tíži společnosti, ale naopak k jejímu prospěchu. Žalobce si chce také legalizovat svůj pobyt v ČR zejména proto, že zde legálně z titulu uděleného trvalého pobytu žije a pracuje i jeho družka – Vietnamka, s níž hodlá uzavřít sňatek a s níž má dítě narozené již na území republiky. Žalobce proto navrhl, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Při rozhodování o kasační stížnosti žalobce musel Nejvyšší správní soud nejprve posoudit, zda jsou splněny podmínky řízení. Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek byl krajským soudem vyneseno dne 29. 12. 2005, tedy po účinnosti novely azylového zákona

č. 350/2005 Sb., zkoumal Nejvyšší správní soud nejprve otázku, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu ust. § 104a) s. ř. s., tedy, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy žalobce (stěžovatele). Vycházel přitom z precedenčního usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost žalobce neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem žalobce spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl v případě žalobce žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů nebo rozhodovací činnosti krajských soudů. Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, (např. rozsudkem ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004 – 60), že problémy vyplývající z úpravy trvalého pobytu cizince podle zákona č. 326/1999 Sb., nelze směřovat s azylovými procedurami podle zákona č. 325/1999 Sb. Právě to však žalobce ve své kasační stížnosti činí. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost žalobce dle ust. § 104a) s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl. Vzhledem k tomu, že podle ust. § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění zákona č. 350/2005 Sb., podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věcech azylu má odkladný účinek, nerozhodoval již Nejvyšší správní soud o žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti ve smyslu ust. § 107 s. ř. s.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. října 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu